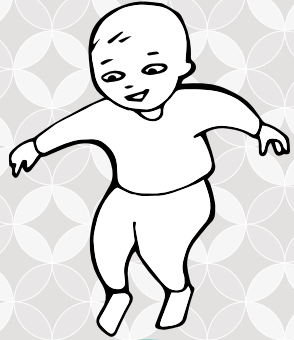
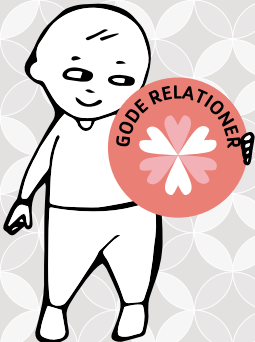
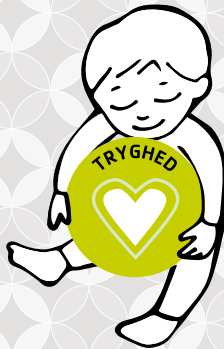

6

Babyaktiviteter

SAMMEN
GØR VI FORSKELLEN

**Kolding
Kommune**

– en del af Trekantområdet

Vi designer livet

Politisk ansvarlig: Mogens Bech Madsen

Redaktion: Birgit Stechmann

Layout og illustration: Bente Stensen Christensen, girafisk design

Produktion: FOAs trykkeri

Aktivitetskort for de små

Dette materiale er udarbejdet for at udvikle det pædagogiske arbejde med de yngste børn i alderen 8 mdr. - 1,5 år.

Forsker Ole Henrik Hansen har gennem sin forskning i dagplejen fra 2013 fundet frem til, at de voksne omkring – særligt de små børn – ikke altid har tilstrækkelig opmærksomhed på samspillet og nærværet med det lille barn.

Disse kort skal være med til at ændre denne praksis. Aktiviteterne tager udgangspunkt i det lille barns følelsesmæssige og sociale udvikling, og hele børnegruppen kan deltage.

Det er vigtigt, at de voksne fokuserer på hverdagen omkring samværsstunder og kvalitative relationer. Det lille barn har fra naturens side en interesse for at lære sig selv at kende i et nærværende samspil med den voksne. I relationen tilbyder den voksne nærvær og tilgængelighed for barnet.

Kortene er udarbejdet, så du og dine kolleger kan få inspiration til det pædagogiske arbejde med de yngste børn.

Rigtig god fornøjelse!

Joan Lindskov på vegne af dagplejekonsulenter og dagplejere i Kolding Kommune

Brug af aktivitetskortene

Aktivitetskortene er delt op i 6 kategorier, som tager udgangspunkt i, hvad der er betydningsfuldt for det lille barn og dets følelsesmæssige og sociale udvikling:

Nysgerrighed

Gode relationer

Tryghed

Bevægelsesglæde

Fortællelyst

Madglæde

Kortene kan bruges på forskellig vis. Enten alene med få børn eller i sammenhænge med flere voksne og børn.

Under de fleste aktiviteter er der anvist variationer over aktiviteten.

På bagsiden findes der *Bagom aktiviteten*, som fortæller om, hvad aktiviteten betyder for barnets udvikling følelsesmæssigt og socialt, derudover findes der 3 refleksions-spørgsmål, som I kan besvare efter afsluttet aktivitet, for herved at sikre en løbende udvikling af jeres pædagogiske praksis.

De blanke kort kan bruges til at skrive egne refleksioner på.

Ord anført med kursiv er begreber, som vi har valgt at knytte en forklaring på. I kan finde ordforklaringerne i denne folder.

Ordforklaring

Afstemme: Som voksen tilpasser man sig til barnet ved fx at dele fælles opmærksomhed og se barnets intentioner. Når man ser barnets intentioner/handlinger, kan man afstemme barnets handlinger og følelser. Det vigtigt, at du aflæser og forstår barnet korrekt og viser barnet, at du er optaget af det, barnet er optaget af. Dette, så barnet lærer at genkende egne tilstande/følelser og kan spejle sig i dig. Barnet vil føle sig forstået. Du understøtter barnets følelsesmæssige udvikling og er med til at sikre, at barnet får en sikker fornemmelse af sig selv – hvilket vil sige, at barnet lærer sig selv og sine følelser at kende. At tage barnet alvorligt – ved at afstemme – er med til at styrke og fremme barnets trivsel og også barnets evne til at indgå i samarbejdsprocesser generelt. Det vil styrke kontakten imellem jer.

Følesans: Følesansen kaldes også den taktile sans. Den registrerer varme, kulde, smerte og tryk og den genkender strukturer i overflader, former og konsistens. Sansen stimuleres især gennem kroppens største organ – huden, men også gennem sanseceller i slimhinder, fx i munden. Følesansen består af 2 dele, den overfladiske beskyttende følesans, som er der,

hvor barnet almindeligvis er mærkende (mere passiv end den undersøgende følesans) og den undersøgende følesans, som er der, hvor barnet selv er aktivt opsøgende på omverdenen (der hvor barnet selv søger sanseoplevelser).

Imitation: Når du afstemmer med barnet, kan det gøres på forskellig vis. At imitere er blot en af dem. Når du imiterer barnet, gør du det, barnet gør. Det er vigtigt, at du ikke gør det mere end barnet. Når du imiterer, vil barnet føle sig vigtigt, fordi du gør det samme. Fx hvis barnet er optaget af at banke i et slåbræt, kan du imitere barnet ved rytmisk at klappe i takt. Du kunne også æ barnet rytmisk på ryggen, imens du italesætter, hvad barnet gør. Barnet vil som oftest udfolde og fortsætte legen.

Dette gør sig også gældende, hvis barnet er ked af det eller vred. Her kan du ved beroligende toner, benævnelse af følelser, berøring og fysisk kontakt afstemme barnet. Hvis man her kun efterligner (ren imitation), vil det være en ringe trøst. Når du imiterer, føler barnet sig forstået, og dette er med til at styrke barnets tryghed og tilknytning til dig. Barnet vil føle sig anerkendt som den, det er.

Dette er med til at styrke kontakten imellem jer, samt styrke barnets følelsesmæssige udvikling og barnets fornemmelse af sig selv. Barnet lærer her sig selv og dig at kende.

Labyrintsans: Labyrintsansen sidder i tre buegange i øret. Disse buegange er fyldt med væske, som bevæger sig alt efter hovedets stilling. Labyrintsansen registrerer bevægelse og tyngdekraftens påvirkning af kroppen.

Tone: Er din måde at bruge din stemme på. Når du afstemmer barnet via toner, bruger du tonerne til at tune ind på barnets følelsesmæssige grundstemning. Dette kan du gøre, hvis barnet er glad, ked af det eller leger sammen med børnene via lyde/pludren mv. Vær særlig opmærksom på, at du følger efter barnet, så barnet kan høre sig selv igennem dig. Det giver barnet lyst til at udfolde sig endnu mere.

Her styrker du barnets vitalitetsfølelse (glæde ved at gøre mere af noget).

Hvis barnet er ked af det eller vred, kan du via dine toner berolige barnet, så bar-

net føler sig mødt og forstået i sin grundfølelse, igen styrker du, at barnet føler sig set, hørt og forstået. Det er blandt andet sådan, man også styrker barnets selv-værd/følelsesmæssige udvikling og den gode kontakt imellem barn og voksen.

Tonus: Kroppens grundspænding i musklerne. Det vil sige, at det er spændingen i musklerne, når vi slapper af. Hvis tonus er lav, kan børnene virke tunge og slappe i deres bevægelser. Hvis tonus er høj, så kan børnene virke spændstige, hurtige og "flyvende" i deres bevægelse.

Triangulering: Betyder at kunne kæde barnet sammen med omverdenen. At dele vigtige oplevelser med andre.

Når et barn bliver optaget af noget uden for det nære samspil, kan den voksne sætte ord på, hvad det er optaget af, så andre trianguleres ind i barnets verden.

Eksempel: "Se engang på Tobias, han synes det er spændende at se dig lege." Barnet ser på Tobias og lærer en ny social færdighed – at se og få benævnt, hvad det andet barn er optaget af. Samtidig vil barnet opleve at have noget sammen

med Tobias. Dette styrker, at barnet lærer social interaktion og får sociale færdigheder. Det styrker også barnets selvværd og følelsesmæssige udvikling, fordi barnet bliver benævnt på det, det er optaget af. Barnet får herigennem styrket sin sikre fornemmelse af sig selv.

Det er med til at styrke barnets følelsesmæssige udvikling samt barnets sikre fornemmelse af sig selv.

Vitalitet: Betyder livfuldhed, den kraft vi alle bruger til at udvikle os.

Når barnet bliver mødt med imitation, benævnelse med videre, styrker du barnets vitalitetsfølelse. Det giver barnet lyst til at gøre mere af det, som det er optaget af. Eksempel kører barnet med bilen på gulvet. Barnet kigger koncentreret ned på bilen og siger nogle lyde, imens det kører med bilen.

Du gentager lydene, imens du kigger på barnet. Barnet kigger op på dig og smiler, ser glad ud, kigger ned på bilen igen og gentager lyden. Barnet føler sig her set og hørt og anerkendt for det, barnet er optaget af i nuet.

Det er med til at styrke barnets vitalitetsfølelse, som er med til at motivere barnet til at gøre mere. Endvidere styrker du barnets selvværd, koncentration, fordybelse samt kontakten imellem jer.

